

ΚΑΤΩ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ!

Το καθήκον του Διεθνούς προλεταριάτου ενάντια στην προετοιμασία του νέου ματοκυλισματος.

Η πάλη για την επικράτηση ανάμεσα στον παλιό κόσμο, τον κόσμο της αδικίας, της φευτιάς, της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, και το νέο κόσμο, το κόσμο του σοσιαλισμού και της κοινωνικής δικαιοσύνης, δόξα να παίρνει δεύτερη μορφή.

Ο παλιός κόσμος, μπροστά στην αδήριτη ιστορική ανάγκη του να πεθάνει και να εξαφανιστεί, προσπαθεί να εξασφαλίσει, με όποια δήποτε μέσα—άπειλες, οικονομικές μεταρρυθμίσεις, φετιχικές υποσχέσεις, δωροδοκίες, υπέρ μορφή δανείων—την παράταση της άμαρτωλης ζωής του. Κι' ήταν τα μέσα αυτά φανερώνονταν να είναι πειστικά στην επίδοξο σκοπό, τότε η τρομοκρατία και ο φασισμός μπαίνουν πια στην ημερησία διάταξη.

Όσο όμως κι' αν προσπαθήσουν οι διάφοροι αντιδραστικοί να παρατείνουν τη ζωή του παλιού και σάπιου αυτού καθεστώτος, που λέγεται Καπιταλισμός, οι προσπάθειές τους θα πάν χαμένες, γιατί ο καπιταλισμός είναι δημοσιότητα κι' εξακολουθεί να δημιουργεί τις συνθήκες και τα αίτια εκείνα, που θα φέρουν τη πτώση του. Η ανάπτυξη της βιομηχανίας μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα, αντί να φέρει την εύτυχια φέρει την ανεργία, την εξαθλίωση και τη φτώχεια. Η υπερπαραγωγή και η άφθονία των αγαθών αντί να φέρει την ευημερία, φέρνει την κρίση και την αθλιότητα. Ο πλούτος από μέρη σε μέρη συγκεντρώνεται σε λιγότερα χέρια και η φτώχεια και η δυστυχία των μαζών διόλου ξαπλώνεται σε πιο πλατείους κύκλους. Το καπιταλιστικό σύστημα είναι πια δ' ύπ' αριθμό I έχθρας της ανθρωπότητας, γιατί μονάχα και κά μπορεί να προσφέρει στο κόσμο και τίποτε άλλο. Γι' αυτό από μέρη σε μέρη οι έχθροι του καπιταλισμού πολλαπλασιάζονται καταπληκτικά, με αποτέλεσμα σίγουρα να τον ανατρέψουν. Η μοιραία σύγκρουση είναι αναπόφευκτη.

Στο μεταξύ, μία οικονομική κρίση, που παρόμοια της δεν γνώρισε η ιστορία, πρόκειται να ξεσπάσει σαν θύελλα, απειλώντας να κλονίσει συνδέματα το αστικό οικοδόμημα. Ο διεθνής καπιταλισμός, μπροστά στο ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης και των κινδύνων των εξεγέρσεων, προσπαθεί να χαλιναγωγήσει τις μάζες με την επιβολή της τρομοκρατίας και του φασισμού [Ελλάδα, Αμερική κλπ].

Επιπρόσθετα προς τα μέτρα αυτά, ο καπιταλισμός ετοιμάζεται έτσι, που είναι πια θα έχει χάσει κάθε ελπίδα ανάρρωσης απ' τη νύκτα αρρώστια της κρίσης που τον μαστιάζει, να ριχτεί και πάλιν σε πολεμικές πεπέτες με σκοπό να ξεπεράσει την κρίση του, διασφορώντας για τις τρομακτικές συνέπειες που θα έχει ο νέος πόλεμος. Ο διεθνής καπιταλισμός μπροστά στον κίνδυνο να χάσει την βασιλεία του, δεν θα διστάσει να

μετατρέψει τον κόσμο σε πυροτέχνημα, σε κόλαση φωτιάς και αιθέρου.

Μία μονάχα δύναμη είναι ικανή να σταματήσει το δολοφονικό χέρι των καπιταλιστών εμπόρων του θανάτου. Κι' αυτή η δύναμη είναι το ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ. Όλα τα άριστορά κόμματα πρέπει να ξεσηκώσουν στις μάζες τους καταχθόνιους σκοπούς του διεθνούς καπιταλισμού και να τους κατατοπίσουν πάνω στις τρομακτικές συνέπειες που θα έχει ένας τέτοιος πόλεμος πάνω στην ανθρωπότητα. Ίδιαίτερα η διεθνής νεολαία πρέπει να ποταστεί με το αντιπολεμικό μίσος και να δημιουργηθούν παντού αντιπολεμικές οργανώσεις, μέσα στις οποίες να μπουν όλοι οι προδευτικοί διανοούμενοι, οι εργάτες και κάθε τίμιος άνθρωπος που μισά το πόλεμο και που θέλει να σώσει την νεολαία και γενικά την ανθρωπότητα απ' τη δολοφονική αυτή άπειρα. Οι πατέρες κι' οι μητέρες, που έχουν παιδιά, και συναισθηματικά περισσότερο από κάθε άλλο το πόνο του σκοτωμού των παιδιών τους στον πόλεμο, ας μισήσουν πιο πολύ τον πόλεμο απ' τους άλλους και να συσπειρωθούν κάτω απ' το αντιπολεμικό λάβαρο της ειρήνης και της προόδου, το λάβαρο του σοσιαλισμού. Μερικοί απ' αυτούς ας πάψουν να ακολουθούν τους πράχτορες του διεθνούς φασισμού που φορούν τη μάσκα του «εθνικοφρονισμού» και του σοσιαλπατριώτη για τους ξεγελούν. Αυτοί είναι εκείνοι που συνομιλούν για να στείλουν τα παιδιά του λαού στο σφαγείο δήθεν για την πατρίδα μα στην πραγματικότητα για την υπεράσπιση του δικαιώματος του καπιταλιστή για να γδέρνει τον προλετάριο και για την καταστολή εξεγέρσεων των σκλάβων των άποικιών. Λέστε πως όλοι οι εθνικοφρονες και σοσιαλπατριώτες σήμερα είναι όργανα και πράχτορες ξένων ιμπεριαλιστικών κρατών που καταπιέζουν άποικιακούς λαούς!

Το σύνθημά μας πρέπει να είναι:

«ΚΑΤΩ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ!»

Ελευθερία και Κοινωνική Δικαιοσύνη για όλους.

Γ. ΟΝΗΣΙΑΟΣ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΣΤΟΝ "ΕΡΓΑΤΗ"

Πήραμε από την Πάφο τους πιο κάτω χαιρετισμούς που μας υπέβαλλαν μόλις ανακοινώθηκε πως θα κυκλοφορούσε η εφημερίδα μας:

«Με χαρά κι' ενθουσιασμό πραγματικά έρεξε οι εργάτες της Πάφου πληροφορηθήκαμε, πως σύντομα θα εκδοθεί και θα κυκλοφορήσει η εφημερίδα «ΕΡΓΑΤΗΣ», που είμαστε βέβαιοι πως θα ασχοληθεί με τα εργατικά προβλήματα, σαν κρινουμε τις συνθήκες, που επιβάλλουν την έκδοση μιας γνήσιας εργατικής εφημερίδας, δια και από τη γραμμή της που διαβάσαμε στο πρόγραμμα που κυκλοφόρησε.

Κοντάς εργάτης σήμερα δεν παραγνωρίζει το γεγονός, πως όλες γενικά οι εφημερίδες του νησιού μας, εγκατέλειψαν τα εργατικά προβλήματα—κι' αυτά δεν είναι λίγα—και ασχολούνται με την ελαφρή φιλολογία, που τείνει να καταστήσει τον εργαζόμενο λαό, και ειδικά τον εργάτη, «ταρκατωμένο-θιμωμένο» και να τον ρίξει όριστικά στο σκωδισμό.

Είμαστε βέβαιοι, πως η γνήσια εργατική εφημερίδα «ΕΡΓΑΤΗΣ» θα ασχοληθεί με τη σύμφιση των σχέσεων όλων των εργατών, οποιοδήποτε φύλης, φύλου και θρησκείας και θα έχει αποκλειστικά, σαν βασική της γραμμή, την εξυπηρέτηση των εργατικών προβλημάτων, των εργατικών δικαιών και θα ενώσει σ' ένα ενωμένο εργατικό μέτωπο όλους τους εργάτες του νησιού μας, που με την τεράστια τους δύναμη, θα αντιμετωπίσουν το κάθε του πρόβλημα.

Ακολουθώντας αυτή τη γνήσια εργατική γραμμή ο «ΕΡΓΑΤΗΣ» δλου; έμας τους εργάτες της Πάφου, θα μας βρει μέσα σ' αυτό το υπό του άνθρα για την επιδίωξη των εργατών δικαίων.

Κάποιος άλλος εργάτης υπάλληλος από την Πάφο, μας γράφει:

«Λύβασα στις εφημερίδες πως πρόκειται μέσα στο Σεπτέμβριο να κυκλοφορήσει την εφημερίδα «ΕΡΓΑΤΗΣ». Από πληροφορίες μου και από τη δήλωσή σας ότι θα εκπροσωπεί «τις ύγειες αρχές του Διεθνούς Σοσιαλισμού», αντιλαμβάνομαι ότι πραγματικά θα αγωνιστεί για τα εργατικά δικαιά και για τη δικαιοσύνη των εργατικών αγώνων. Γι' αυτό το εύχομαι κάθε δυνατή επιτυχία, και προπαντός όπως αυτή γίνει ο πραγματικός φρουρός και καθοδηγητής των εργατικών προβλημάτων συμφερόντων.

Μία φορά ήμουν κι' εγώ αγωνιστής μέσα στο 'Α-κέλ και στις συνδικαλιστικές οργανώσεις. Μα τώρα, το όμοιο καθαρά, το κόμμα (Ακέλ) μάρανε μέσα μου κάθε φλόγα και κάθε αγωνιστική διάθεση και έτσι βρισκόμαι στο περιθώριο, μακριά από κάθε ανάμνηση στο κίνημα που την χαλιάρωση και τη φθορά του στη Πάφο τουλάχιστο, παρακολουθώ σαν ένας ξένος.»

ΕΝΑΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΕΣ...

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ!!

Τους καυμένους! Επιτρέπεται; Να τους πούν τέτοιο πράγμα! Να τους εκθέσουν τόσο βαρβαρή κατηγορία! Και όμως τόλμησαν να τους πούν! Να κατηγορήσουν (!) ότι είναι κομμουνιστές! Να τους κατηγορήσουν, ότι ασπάζονται την «Ευρωβία Ιδεολογία»! Ότι πιστεύουν στην «αποκοπή» της διδασκαλίας των Μάρξ, Έγκελς, Λένιν. Αυτοί που καταβαίνουν με τόσο φανατισμό για να εκλέξουν «Αρχιεπίσκοπο»! Αυτοί που για να κάνουν «εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα» θέλουν να έχουν «Αρχιεπίσκοπο» «Εθνάρχη»! Αυτοί που αποκόπησαν σαν προδοτική, αντεθνική και αντιπατριωτική τη γραμμή του παλιού Κομμουνιστικού Κόμματος Κύπρου! Αυτοί που μετάτρεψαν τις σελίδες των εφημερίδων τους από αγωνιστικό στίβο του εργατή σε σελίδες για τη μόδα, για διαγωνισμούς για το ποδόσφαιρο, την ποίηση, τη λογοτεχνία, τις παροιμίες και το γέλιο! Αυτοί που έχουν μέχρι εβδόμου ούρανου τον πρώτο τυχόντα που θα μιλήσει «για ένδοξη και συμφιλίωση» μεταξύ εκμεταλλευτών και εκμεταλλευόμενων! Αυτοί που παρουσιάζουν στα δικαστήρια όποιο τους... βρῖσει με τη λέξη «άθεο»!

Και βέβαια θύμισαν Και πολύ σωστά ορίζουν τα ρούχα τους για την άδικη τούτη κατηγορία! Πολύ καλά έκαναν οι «όπαδοί» της ερυθράς Ιδεολογίας να κατηγορήσουν τους συκοφάντες

ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΗ ΓΡΟΘΙΑ!

(Απόκριση στη λογοδορία της εβδομαδιαίας χρονιάς ένωσης πολιτικής).

Κύπρο μου! κι' μην καρτεράς ποτέ σου «Ελευθερία» χωρίς τα χέρια πόλοια ν' απλώνεις, τη Γροθία κι' εμένα για να κ' αλώνα σοφία, Παροί μ' εμένα: «Καλημέρα με το χέρι του, που κάνει τη δουλειά!»

Τέτοια δώσαν απόκριση κάποτε το Διοικητικό Συμβούλιο που το ρωτήσανε γιατί είναι έτσι παχιά.

Έτσι να κάνεις, Κύπρο μου! να μη σου λένε οι Κλάροι: «που να ξυμώσες δε θέλει, όλο και κοσκινεί.»

ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΛΙΔΗΣ
12.1.1947.
στη Λεγκοσία.

τους σά διαστρεβλωτές της αλήθειας. «Αν δεν το πιστεύετε, διαβάστε τον «Δημοκράτη» της Πέμπτης 11 του Σεπτεμβρίου. Κυτάτε στις πρώτες δυο στήλες της πρώτης σελίδας, κάτω από τον γενικό τίτλο «Κρίσιμη» και με υπότιτλο «Και πάλιν οι Διαστρεβλωτές». Πολύ καλά τους τατά ψάλλουν εκεί μέσα πως: «αυτοί ποτέ τους δεν ονόμασαν τους έαυτους τους «κομμουνιστές», αλλά τους το «κόλλησαν» κατά γέλοιο και κακομαϊκό τρόπο, οι «εθνικοφρονες». Μάλιστα, κύριοι. «Αν ήταν κομμουνιστές πρώτοι αυτοί θα τόλεγον. «Αλλωστε και ο Μάρξ—Έγκελς στο «Μανιφέστο» τους, αυτό διακηρύχουν: «Οι κομμουνιστές το θεωρούν ανόητο για τον έαυτο τους να κρύφουν τις ιδέες και τα σχέδιά τους». Αυτοί ποτέ τους δεν είπαν τέτοιο πράμα. «Αν ήταν δεν θα τόλεγον; Μα έλα που δεν είναι έτσι!»

Για να πάψουν όμως να τους κατηγορούν άδικα, τους συμβουλεύουμε να κάνουν μερικές δηλώσεις ακόμα, για να διαφωτιστούν το λαό καλύτερα πάνω στο ζήτημα τούτο. Στο έργο τους αυτό, τους το υποσχόμαστε υπεύθυνα, είμαστε πρόθυμοι να τους βοηθήσουμε όσο μπορούμε. Πέστε το δυνατόν, διακηρύξτε το παντού κ. κ. δ' ήδη «όπαδοί» της ερυθράς Ιδεολογίας! Για να πάψει ο κάθε τυχόν να σ' ασ προσάπτει τέτοιες βαρείες βρισιές και τέτοιες κακόβουλες συκοφαντίες έμμεση μέρη στο τέλος του δεύτερου τετάρτου του Εικοστού Αιώνα!!

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ

Ο «ΕΡΓΑΤΗΣ» σ' α γνήσιο εκφραστή των όρατων της εργατικής τάξης της Κύπρου, που έχει τάξει σαν σκοπό του να γίνει, απ' τη σημερινή πρώτη έκδοσή του θέτει αυτές τις στήλες στη διάθεση των εργατών και των συμμάχων των για να εκφράζουν τις γνώμες και παρατηρήσεις τους πάνω σ' οποιοδήποτε οικονομικό, πολιτικό ή κοινωνικό ζήτημα παρουσιάζεται. Γι' αυτό καλούμε τους εργάτες να γράφουν με τα ρεζιμάκια χέρια τους και με το άτιφιο προλεταριακό κριτήριο και να εκφράσουν οποιαδήποτε προβλήματα τους απασχολούν και σ' απ' όλα εκείνα που η φρασιοκρατία προσπαθεί να σπείξει..

ΤΟ "ΓΟΗΤΡΟ" ΤΗΣ Κ. Ε. Ο. ΚΑΙ ΤΟ ΨΩΜΙ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΥ ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΠΡΟΔΟΜΕΝΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Στις 26 και 27 του Ιούνη, η Έταιρία ΚΕΟ «μυρίστηκε» οργανωτική δουλειά των εργατών της για συμπλήρωση Συντεχνίας. Αμέσως απόλυσε 27 από τους εργάτες της, νέους και παλιούς, για να τρομοκρατήσει τους υπόλοιπους και να σταματήσουν τις προσπάθειές τους για την ίδρυση Συντεχνίας. Οι εργάτες, όμως, αντιλαμβανόμενοι το συμφέρο τους και πιστοί στο σκοπό τους, κάλεσαν γενική συνέλευση, εξέλεξαν την επιτροπή τους και έστειλαν τα αιτήματά τους στη Διεύθυνση του εργοστασίου, με 24 ώρες προθεσμία, για να σκεφθεί και ν' απαντήσει. Η απάντηση της Έταιρείας ήταν αρνητική κι' οι εργάτες, την 1ην του Ιούλη, μέρα Τρίτη, και ώρα 10 1/2 π. μ. κατέβηκαν σε απεργία. Πέσο ταξικά τωστή κι' ένδοξη η έκλειψη της σιγμής κι' στάση των εργατών, σαν έγκυρα τέλειαν τις δουλειές τους, ήρμον κι' επιβλητικοί, και ξεκινούσαν για τον μεγάλο αγώνα! Πιο συγκινητική στιγμή ήταν σαν οι εργάτες περνούσαν τον δρόμο από τη ΚΕΟ για το οικημα των Συντεχνιών. Άνδρες, γυναίκες και παιδιά στέκονταν στα πεζοδρόμια και δάκρυζαν από ταξική λαρό, βλέποντας τόσους εργάτες κι' εργάτριες, που επί τέλους νύ καταφέρναν να λύσουν τη γλώσσα τους και να σπάσουν τα δεσμά τους. Στις Συντεχνίες, όλοι οι άλλοι εργάτες μάς περίμεναν με άγωνα. Μόλις μάς είδαν έβασσαν σε ζητωκραυγές και λειροκορήματα.

9. Να δημιουργηθεί Ταμείον Ίατρικής Περίθαλψης για τους εργάτες και τις οικογένειές τους. Καταμεριστήκαν όλοι οι εργάτες τη δουλειά για πίκεις, για το συσσίτιο, για το κάθε τι που μπορούσε να παρουσαστεί στην έξυπνότητα του αγώνα. Οι εργάτες, όλοι ενωμένοι, πειθαρχούσαν στις αποφάσεις των γενικών τους συνελεύσεων και της απεργιακής τους επιτροπής. Κάνανε τακτικά πικετοπορεία στους δρόμους. Χωρίς να προδώσει τον αγώνα κανένας εργάτης, πηγαίνανε όλα καλά, ως την ημέρα των διαπραγματεύσεων μεταξύ Έταιρείας και επιτροπής των εργατών, μέσω του κ. Ασιώτη, χωρίς να έρχονται σε άμεση επαφή ή Έταιρία κι' οι αντιπρόσωποι των εργατών. Στις διαπραγματεύσεις αυτές η Έταιρία δεν δέχτηκε ν' αναγνωρίσει την Έργασιατική Συντεχνία, δέχτηκε όμως να ικανοποιηθεί όρισμένα αιτήματα των εργατών. Πάνω στις διαπραγματεύσεις η ανεργιακή επιτροπή κάτω από την καθοδήγηση της Ε.Σ.Ε. Λεμεσού, πρότεινε στους εργάτες να δεχτούν **επιτροπή του εργοστασίου** αντί Συντεχνία, «Κόρη» του της Έταιρείας μία και αρνιόταν ν' αναγνωρίσει τη συντεχνία.» Το ζήτημα μπηξε σε ψηφοφορία και επεκράτησε η εισήγηση της Ε.Σ.Ε.Α με 130 ψήφους υπέρ και 42 κατά.

Κάνανε συνέλευση και πολλοί συναδέλφοι μίλησαν για τη σημασία της απεργίας και τα καθήκοντα των εργατών απέναντι σ' αυτή. Οι εργάτες δώσανε τον δροχον, τον εργατικό τους δροχον, πως δεν θα στραφούν στη δουλειά αν δεν έκανο ποιηθούν πλέρια τα αιτήματά τους. Τα αιτήματα που υποβλήθηκαν στη Διεύθυνση της Έταιρείας ήταν τα πιο κάτω:

1. Η Έταιρία να αναγνωρίσει εργοστασιακή επιτροπή. (Αντι Συντεχνία).
2. Η Έταιρία να προσλάβει μέσα σε 10 μέρες από τη λήξη της απεργίας μόνο 150 εργάτες, από τους 250 που απεργίασαν, με τη δικαιολογία πως δεν έχει δουλειές, τους δε υπόλοιπους 100 να τους προσλάβει οποτε θέλει και αν θέλει.
3. 6 μέρες προειδοποίηση σε περίπτωση απόλυσης (άντι 15 μέρες που ήταν το αϊτημα).
4. 5 μεροκάματα αποζημίωση για κάθε χρόνο δουλειάς, σαν αποζημίωση σε περίπτωση απόλυσης.
5. Πληρωμή για δέκα γιορτάσιμες μέρες άργιας (δπως υποβλήθηκε).
6. Απορροπείται το 44% ωρο και συνδέχεται η πηληλά κλίμακα ωρών δουλειάς.
7. Αύξηση 10—17 ο/ο (άντι 15—20 ο/ο που δ' ην τέτοιο).
8. Η ύπερωρία να πληρώνεται, ή μιά—μισίμου για τις καθημερινές και διό για τις Κυριακές.

Ζητήστε από τον παντοπώλη σας ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΤΣΑΓΙ ΧΟΡΝΙΜΑΝ

—Τ' εσάι που τ' προτιμούν από ένα αιώνα τώρα.

—Τ' ανώτερο σε άρωμα και γεύση.

—Τ' εργοστάσιο προμηθεύει την εξαίρετική ποιότητα του τσαγιού του από το 1825.

—Εισάγεται από 25ετίας στην Κύπρο.

Γενικός Αντιπρόσωπος και Εισαγωγέας:
Ι. ΚΑΤΣΟΥΝΩΤΟΣ
Λευκωσία

KOMMER Η ιδεώδης υπηρεσία **COMMER** Μεταφορών στην Κύπρο

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ ΚΕΟ ΚΑΙ "Η ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΔΡΑΣΙΣ," ΤΗΣ

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ

«Οργάνωση σημαίνει δύναμη, και δύναμη σημαίνει επιβολή».

Δεν μπορούσε φυσικά να γίνει αλλιώς. Τα κόμματα ιδρύονται για να εξυπηρετούν τις τάξεις που τα ιδρύουν. Οι έφημεριδες των κομμάτων, για να εξυπηρετήσουν τα κόμματα. Μά σαν οι άνθρωποι που διευθύνουν τα κόμματα έχουν και άτομικά συμφέροντα, που χρειάζονται εξυπηρέτηση, οι έφημεριδες των κομμάτων διαθέτουν και λίγο χάρη και γι' αυτό τα συμφέροντα.

Μά για να εξυπηρετηθούν αυτά τα άτομικά συμφέροντα, δεν μπορούν να σερβιριστούν όμως, όπως είναι, ιδιαιτελή και εγωιστικά. Πρέπει απαραίτητα να κομμεταρσιάζονται. Πρέπει να γαρνιστούν με ώραφα λόγια και να καλυφθούν κάτω από τον άπατηλο μανδύα της κοινωνικής πρόοδου και της «Κοινοφελούς Δράσης».

Πρέπει να τονίσουμε όλα τα μικρά καλά τους, τα άσημαντα, για να φανούν μεγάλα. Πρέπει να κρυφτούν τα κακά τους, για να μη τα δει κανένας. Πρέπει, στην ανάγκη, να κρυβεί η αλήθεια για να εξυπηρετηθεί ο... άγιος σκοπός της τάξης.

Έτσι, και μία μεγάλη έφημεριδα της Λευκωσίας, που «δεν είναι επίσημο όργανο κανενός κόμματος», μά οι ιδιοκτήτες της είναι όλα μέλη αυτού του κόμματος κι' οι διευθυντές της, διευθύνοντας το, τις προάλλες βουλήθηκε να πλέξει ένα στεφανί δάφνης για την... κοινοφελή δράση της Κυπριακής Εταιρείας Μεταφορών και να την ονομάσει συντελεστή της πρόοδου.

Δέ ξέρουμε ποιός έγραψε αυτά τα κατεβατά, ούτε και μάς ενδιαφέρει. Μά όποιος και να είναι θα πρέπει να είναι πολύ άφελος, αν νομίζει πως ξεγελάει τόσο εύκολα ή κοινή γνώμη μ' αυτό το τρόπο. Πρέπει να μάθουμε όλοι εκείνοι που ζητούν να επιτελέσουν την κοινή γνώμη με ώραφα λόγια, πως οι άνθρωποι που διαβάζουν ανάμεσα στις γραμμές, οι άνθρωποι που δεν ξεγελάονται από διαφανείς διθυράμβους, έχουν πιά πληθύει. Δεν γελιέται πιά η κοινή γνώμη τόσο εύκολα.

Ο «κοινός αναγνώστης» έμαθε πιά να ζυγίζει, τι διαβάσει, έμαθε να ξεχωρίζει το σωστό απ' το στραβά, έμαθε να σκοντάρει τα έργια τα μεγάλα λόγια και τους πομπώδεις επίθους. Γελάει με την άφελεια πολλών μεγαλόσχημων μπακαλοδημοσιογράφων, που προσπαθούν να τον επηρεάσουν. Κι' έτσι, η επίδραση του τύπου πάνω στη κοινή γνώμη καθητήθη σήμερα, ως ένα σημείο, να είναι σχεδόν ανύπαρκτη.

Ένας σιωφέρ διάβασε το άρθρο για την Κυπριακή Εταιρεία Μεταφορών στο «Έθνος». Με ρώτησε αν τ'ό διαβάσει και πώς μού φάνηκε, αν πρόσεξα πως δεν έλεγε πολλά, που θα έπρεπε να τ'ά πει. Του

είπα να μού γράψει σ' ένα χαρτί την κριτική του γι' αυτό το άρθρο.

Μά την απλή γλώσσα του έργατη, του «άγραμμου», κι' όχι με την έσκεμμένα υπερβουλα, σκοταδική κι λαβυρινθώδη γλώσσα του λογιώτατου καθαρευουσιάνου, ο σιωφέρ βρήκε αυτά:

«Αυτός που έγραψε το άρθρο περιέγραψε με τα πιά ώραφα και χτυπητά λόγια τ'ά καλά. Για την καλωσύνη και την προοδευτικότητα των διενθυτών.»

«Ένο από τ'ά καλά που κάνανε έντύπωση στον άρθρο γράφο, είναι κι' ο μεγάλο αριθμός των εργατών της εταιρείας: 350. Ίκανοποιήθηκε, όμως, ν' αναφέρει τον αριθμό. Δέ μπορούσε να ένδιαφερθεί και να μάς

πεί κάτω από ποιές συνθήκες εργάζονται αυτοί οι 350—πόσες ώρες τ'ό μερόνυχτο, πόσα πέρνουν, αν έχουν άδεια σαν άρωσάτησουν, αν μπορούν να ξεκουραστούνε έστω και μία βδομάδα τόν χρόνο.»

«Δέν ένδιαφέρθηκε να μάθει και να μάς πεί ο άρθρογράφος αν είναι αλήθεια πως οι χαμάληδες της εταιρείας εργάζονται 15 (δεκαπέντε) ώρες τήν ημέρα, αν οι σιωφέρηδες είναι υποχρεωμένοι να πηγαίνουν στο γκαράζ από τις 5-5 1/2 τ'ό πρωί, κι' αν ξεκινώντας ξέρουν αν θ'ά στραφούνε στο σπίτι τους και πότε.»

«Ύστερα λέγει ο άρθρογράφος, πως η εταιρεία δέν θ'ά έπηρεάσει τα συμφέροντα των μικροϊδιοκτητών αυτοκινήτων. Έδω είναι που τ'όκανε θάλασσα. Πώς μπορεί η εταιρεία αυτή να μη επηρεάσει αυτά τα συμφέροντα; Τι μπορεί π.χ. να κάμει ένας που έχει ένα ταξί με μία «κοτζύμ» εταιρεία, που έχει όλοκληρο στόλο από ταξί, γραφεία τήλεφωνα κι' οργανωμένο δίχτυ συγκοινωνίας σ' όλη την Κύπρο; Θ'ά άναγκασθεί σ'ό τέλος να τής πουλήσει τ' αυτόκίνητό του (αν τ' άγοράσει ή ίδια) και να γίνει υπάλληλος-μισθόδουλος της. Μήπως δέν άγοράσει η εταιρεία πριν λίγες μέρες μία όλοκληρη έπιχείρηση-γραφεία ταξί, και δέν βρικόκεται σ'ό συμφέροντα ν' άγοράσει ακόμα μία; Και να δούμε σ'ό μέλλο πόσες άλλες!!!

«Σάν εκείνοι που έχουνε γραφείο και πέντε-δέκα ταξί με στρωμένη δουλειά πουλιούνται στην εταιρεία, τι μπορεί να κάμει ο μικροϊδιοκτήτης; «Είναι καιρός να ξυπνήσουνε οι σιωφέρηδες κι' εργάτες μεταφορών και να νοιώσουνε πως σαν τ'ό κεφάλαιο συσπειρώνεται και συγκεντρώνεται για νάχει πιά πολλή δύναμη να παλεύει και να κερδίζει, έτσι κι' οι εργάτες θ'ά πρέπει να καταλάβουν πως μόνο με τή συνένωση, με τήν όργανωση και με τή Συντεχνία θ'ά μπορούνε να υπερασπίσουνε και να καλυτερέψουνε τ'ά μεροκάματα και τή ζήση τους.»

«Όλοι οι σιωφέρηδες, χαμάληδες κι' υπάλληλοι, άνεξάρτητα από έθνικότητα, θρησκεία και πολιτικές άντι-

(Συνέχεια από τήν 2η σελίδα)
8. Μετά τήν άπεργία νά συζητήσεται ή έπιτροπή με τήν εταιρεία τ'ό ζήτημα τού Ταμείου Πρόνοιας και Ίατρικής Περίθαλψης.

—ΚΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

Μπορούμε να πούμε πως οι εργάτες που πάσαμε δουλειά κ'άι κέρδισαν. Τ'ό π'ό σπουδαίο όμως είναι ο τρόπος που έκλεισε ή άπεργία και που περάτηκαν σ'ό δρόμο 100 εργάτες άεργοι, εργάτες με άπηρεσίο στην εταιρεία από 1 χρόνο ως 15 χρόνια. Η άπεργία δέν έπρεπε να κλείσει με τ'ό όρο τής πρόσληψης μόνο 150 εργατών, άντι 250 που ήταν οι άπεργοί, μά και δέ φάνηκε άπεργοσάστες. Για να κααλάβει τ'ό κοινό πως οι άπεργ'οι δέν είχαν τέτοια διάθεση να σάσουν τήν άπεργία, τ'ό πληροφορώ, πως με χρι σήμερα (25 τ' Αύγουστου) οι εργάτες που έμειναν έξω από τή δουλειά δέν πήγαν να ζητήσουν ξεχωριστά δουλειά από τήν εταιρεία.

Για να κλείσει ή άπεργία με τέτοιο άδοχο τέλος συνέμεινε ή Π.Ε.Ο. (μέσω τού Γ.Γ. της Α. Ζιαριδής) και Ε.Σ.Ε Λεμεσού. Μάς είπαν πως «κερδίσανε τόσα πολλά, που πρέπει να λύσουμε τήν άπεργία, είδ, αλλιώς μπουρεί να σάσει ή άπεργία!! και έτσι να χάσουμε κι, τ'ά τ'ά λίγα που κερδίζουμε. Μιά και... κερδίσανε, μάς είπαν, τόσα άλλα, δέν πειράζει αν θ'ά μείνουν 100 εργάτες χωρίς δουλειά!!!

Έπίσης μάς τόνισαν, πως ή εταιρεία κατά τήν διάρκεια των διαπραγματεύσεων τους... ύποσέληκε, άνεπίσημα όμως, πως θ'ά προσλάβει και άλλους εργάτες από τους 150, γιατί... μπουρεί να παρυσιαστεί περισσότερη δουλειά από όση ύπολογίζει τώρα! «Αυτό, μάς είπαν, ή εταιρεία τ'ό θέλει χάριν τού γοήτρου της.» Γι' αυτό πρέ-

λίψει, πρέπει να οργανωθούνε μέσα στή Συντεχνία Όδηγών Αυτοκινήτων. πού μπουρεί κατόπι να μεταρροπεί σ'ό Συνδικάτο Μεταφορών και θ'ά μπουρεί ν' άντεπεξέλθει και να υπερασπίσει τα συμφέροντα των εργατών ένάντια στίς έπιθεσεις τού συγκεντρωμένου κεφαλαίου.»

Αυτή ήταν ή κριτική τού σιωφέρ. Είναι γραμμένη για τους σιωφέρηδες και όλους τους εργάτες Μεταφορών σ' όλη τήν Κύπρο.
Φ. Τ.

πει να δεχτούμε—μάς συνέβουλευσαν οι άγέτες μας—να πάνε 150 εργάτες στή δουλειά... για να τήν εύκολοι νούμε' βλέπεται ΣΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΟΜΠΩΧΟΙ οι άγέτες μας. Σκέφτηκαν ή ΓΟΗΤΡΟ τής εταιρείας και άδιαφόρησαν για τ'ό γόητρο και π'ό πάντως, για τ'ό ΨΩΜΙ των εργατών! Τώρα αν ή εταιρεία π'ός «ΓΕΛΑΣΕ» δέν... π'αίνει καθόλου αυτοί, γιατί τ'ό τ'ό και... σ'έ βάρος τής «Εταιρείας».

«Ας πληροφορηθούν έπίσης οι εργάτες, πως τή νύχτα τής συνέλευσης πού οι άγέτες έκαναν τήν εισήγηση για τή λήξη τής άπεργίας, δέν δέχτηκαν έρωσήσεις, παρατηρήσεις και εισηγήσεις από μέρους των εργατών, άλλα ήθελαν ν' άπορασίσουν τή λήξη τής άπεργίας, γιατί δήλωναν... βιάζονται να συναντήσουν τή διεύθυνση τής εταιρείας και να υπογράψουν τ'ά συμβόλαια, μήπως και μετανοιώσει ή εταιρεία!! Η συνέλευση άρχισε ή ώρα 5.15 μ.μ. και έκλεισε ή ώρα 5.35, δηλ. μέσα σ'ό 20 λεπτά. Μετά τ'ά 20 τούτα λεπτά διάλυσαν τή συνέλευση και ή έπιτροπή έπρεξε στην εταιρεία για να τής πεί πως... οι εργάτες έλυσαν τήν άπεργίαν και να υπογράψουν τ'ά συμβόλαια.

«Αλλά σ'ό διάστημα αυτό οι εργάτες συζητούσαν με τόν Α. Ζιαριδή, τόν Γ. Χριστοφόρου, τόν Παντίνο και άλλους τους άλλους άγέτες, γιατί δέν τ'ό έπέφεραν να μιλήσουν σ'ή συνέλευση και να πούν τή γνώμη τους και πως ή άπεργία δέν πέτυχε με τόν τρόπο αυτόν άλλα ΠΡΟΔΟΘΗΚΕ. Βλέπετε, ή άπεργία βρήκε αυτό τ'ό άδοχο τέλος όχι από τους άγέτες, άλλα από τήν ΗΓΕΣΙΑ τους, τήν ήγεσία που πήγε και στήν... Πράγα για να δώσει... καθοδήγηση σ'ό Παγκόσμιο προλεταριάτο! Καθμένη εργατιά! Σ'ε ποιών τ'ά χέρια παραδώθηκε τήν καθοδήγησή σου!

Αυτό είναι δέ ιστορικό τής άπεργίας ΚΕΟ, τής άπεργίας 250 εργατών που βάσταξε 39 μέρες ΧΩΡΙΣ ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΑΠΕΡΓΟΣ ΠΑΣΤΗ!

«Ένας εργάτης τής ΚΕΟ «που πήρε δουλειά.» Λεμεσός, 25/8/47

ΠΡΟΣΟΧΗ!
Μόνο με βαλίτσες εργοστασίου
ΚΩΣΤΕΑ
είναι τ'ά ρούχα σας άσφαλμένα. Όδός Γιαού άρ. 2. ΛΕΥΚΩΣΙΑ.
Πώληση χονδρική και λιανική

ΙΔΡΥΣΗ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΣ ΛΙΜΕΝΕΡΓΑΤΩΝ ΠΑΦΟΥ

ΚΤΗΜΑ (Τού άνταγορητή μας)—Τόν περασμένο μήνα συνήλθαν σ'ε συνέλευση πολλοί λιμενεργάτες τής πόλης μας, άνεξάρτητα από φιλή και θρησκεία και άποφάσαν τήν ίδρυση Συντεχνία Λιμενεργατών Πάφου. Στή συζήτηση πού επακολούθησε διαπιστώθηκε π'ό οι εργάτες γενικά, άνεξάρτητα από τ'ά πολιτικά τους φρονήματα, πρέπει να οργανωθούν σ'ε κοινές Συντεχνίες πού μ' αυτές θ'ά διεδικήσουνε, ένωμένοι και άδιάσπαστοι, τ'ά δίκαιά τους. Καταδικάστηκε ή τάση τής διάσπασης τού Έργατικού Κινήματος τής Κύπρου από τ'ά διάφορα πολιτικά κόμματα, για τήν εξυπηρέτηση των κομματικών τους συμφερόντων. Τονίστηκε πως ή συνδικατική γραμμή τής σημερινής ήγεσίας τού εργατικών Συντεχνιών δέ μπουρεί παρά να οδηγεί σ'ήν πλήρη διάσπαση και καταστροφή τού Συνδικαλιστικού κινήματος στήν Κύπρο. Αυτή ή γραμμή δέν μπουρεί παρά να οδηγεί σ'ήν διάρρηση των εργατών άνάλογα με τ'ά πολιτικά τους φρονήματα και τή φυλετική τους καταγωγή.

Η συνέλευση εξέλεξε τήν προσωρινή έπιτροπή μ' έδωσε για άρμοσμένη τ'ό π'ό κάτω άνακοινώσθην:

«Η παρούσα γενική συνέλευση επειδή διεπίστωσε τήν όλέθρια επίδραση που είχαν τ'ά κόμματα ως σ'ήμερα σ'ήν ανάπτυξη τού συνδικαλιστικού κινήματος στήν Πάφο και στήν Κύπρο γενικά, έπειδή θέλει να κρατήσει τή νέα συντεχνία μακριά από κομματικές έπιρροές και επιδράσεις, για να μπουρεί να προσάψει τα συμφέροντα των μελών της, για τ'ό σκοπό διακηρύττει:

1. Η υπό ίδρυση Συντεχνία Λιμενεργατών Πάφου είναι άνεξάρτητη και δέν άνήκει σ'ε κανένα συνδικαλιστική ένωση, ούτε εφύσσεται υπό τήν επίδραση ο-

σδήποτε κομματικής παράταξης ή μερίδας.
2. Η Συντεχνία Λιμενεργατών Πάφου σ'ά βασικό σκοπό της έχει τήν προάσπιση των επαγγελματικών συμφερόντων των μελών της, όπως προνοείται από τ'ά καταστατικό.

3. Η Συντεχνία Λιμενεργατών Πάφου είναι έτοιμη να συνεχίσει με σινοδηποτε άλλο συνδικαλιστικό όργανισμό άνεξάρτητα από τ'ά ιδεολογία, για τήν τ'ό άσπιση των καθαρά εργατικών συμφερόντων, τόσο των μελών της ελδικά, όσο και τ'εργατικής τάξης γενικά σ'ε καμμία όμως περίπτωση δέ θ'ά γίνει όργανο έξυπηρέτησης οιασδήποτε υπάρχουσας παράταξης.»

Χ
«Η άπόφαση τής συνέλευσης να κρατηθεί έξω από τήν Παγκύπρια Έργατική Όμοσπονδία είναι λανθασμένη. Παρά τ'ε ζεθές διαπιστώσως πού οι εργάτες λιμενεργάτες έκαμαν σ'ή συνέλευση, έν τ'ότοις πρέπει ν' άντιληφθούν πως ή διάσκόρπηση των εργατικών δυνάμεων δέν είναι π'ός εφέδος τους, άλλα π'ός τ'ό συμφέρο των έχθρών τής εργατικής τάξης.»

Καίηχο των εργατών είναι να μπουν μέσα στήν δύναμη τής ΠΕΟ και έτσι μέσα να συντονίσουν τόν αγώνα τους μαζί με όλους τους λιμενεργάτες τής Κύπρου για τήν καλυτέρευση τής θέσης τους και τ'ε σκλάβωμά τους. Για τ'ό ζήτημα τούτο θ'ά γράψουμε πλατεία σ'ε άλλη μας έκδοση.

ΛΕΩΝ ΤΡΟΤΣΚΥ ΠΑΛΙ ΚΙ' ΑΚΟΜΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΗΣ Ε.Σ.Σ.Δ

ΛΕΩΝ ΤΡΟΤΣΚΥ

Ψυχανάλυση και Μαξεζμός
Μερικοί άντ'ροποι, ή πρώην άντ'ροποι, άπ' τ'ό Μπρούνο Ρ., έχοντας λησμονήσει τ'ε παλιές συζητήσεις και άποφάσεις τής 4ης Διεθνούς, προσπαθούν να

εξηγήσουν τήν προσωπική μου έχτίμηση για τ'ό σοβιετικό κράτος ψυχαναλυτικά. «Επειδή ο Τρότσκι πήρε μέρος σ'ή Ρωσική, τ'ό είναι δύσκολο να ή καταλείψει τήν ήβια τού εργατικού κράτους, γιατί θ'άπρεπε ν' άπαρνηθεί τήν ύπόθεση όλης τού τής ζωής» κλπ. Πιστεύω πως ο έμπερο-Φρόντ, που ήτανε πολύ ύπερδερκής, θ'ά τράβαγε λιγάκι τ'αυτή τέτοιου είδους ψυχαναλυτικών. Φυσικά δέν θ'ά διακινδύνευα ποτέ ν'ά κάνω έγω κάτι παρόμοιο. «Όστόσο πρέπει να διαβεβαιώσω τους κριτικούς μου δτι ο ύποκειμενισμός και ή ασθηματολογία δέν είναι με τ'ό μέρος μου άλλα με τ'ό δικό τους.

Η συμπεριφορά τής Μόσχας, που ξεπέρασε όλα τ'ά όρια τής άρειότητας και τού κυνισμού, προκαλεί μία εύκολη έξεγερση σ'ε κάθε προλεταριακό ήπαναστάτη. Η έξεγερση γεννάει τήν άνάγκη τής άρνησης. Όταν οι δυνάμεις για μία άμεση δράση δέν ύπάρχουν, οι άνυπόμουνι ήπαναστάτες έχουνε μία τάση να καταφεύγουν σ'ε τεχνητές μεθόδους. Έτσι γενιέται π.χ. ή ταχτική τής άτομικής τρομοκρατίας. Π'ό συ-

χνά καταφεύγουνε σ'ε χοντρές έκφράσεις, σ'ε βρισιές και σ'ε βλασφημίες. Στήν περίπτωση πού μάς άφορά, μερικοί άντ'ροποι έχουνε μία έκδηλη διάθεση να ή τ'όν ήκανοποίηση με «όρολογική» τρομοκρατία. «Όστόσο κι' απ' αυτή άκόμη τήν άποψη, τ'ό απλό γεγονός τού χαρακτηρισμού τής γραφιοκρατίας σαν κυρίαρχη τάξη, ένα ιστορικό μέλλο άπ'αριτίστο υ'ό δ'όσμένο σύστημα οικονομίας, έχουμε τ'ά τέρμα, όπου οδηγεί ή άνυπόμηση έξεγερση δ'όταν κ'άβει τ'ός δεσμούς της με τή μωρξιστική παιδαγωγία!

Όταν εύκολοσυγκίνητος τεχνίτης άντικρούει ένα αυτοκίνητο με τ'ό όπλο, ός πούμε, τρέχοντας πάνω σ' ένα άθλιο δρόμο, τ'ό σκόσανε γκάστερ, πού τ'όυς καταδύει ή όστν'ωμία και βλά-

πει πως ο σκελετός είναι στραβωμένος, οι ρόδες βγαμένους και τ'ό μοτέρ χαλασμένο, θ'ά μπουρούσε, πολύ δικαιολογημένα να πεί: «Αυτό δέν είναι αυτοκίνητο—ο διάβολος έβρει τί είναι!». Μιά τέτοια έχτίμηση δέν θ'άχε καθόλου τεχνική και έπιστημονική άξία, άλλα θ'ά έξέφραζε τή δικαιολογημένη άντίβραση τού τεχνίτη για τή δουλειά αυτή πού κάνανε οι γκάστερ. «Ας υποθέσουμε, ωστόσο, πως αυτός ο ίδιος τεχνίτης χρειάζεται να έπιδιορθώσει τ'ό άντικείμενο πού τ'ό δύνασσε ο διάβολος έβρει τί είναι». Σ' αυτή τή περίπτωση θ'ά ξεκινούσε από τή διαπίστωση πως έχει μπροστά του ένα χαλασμένο αυτοκίνητο. Θα καθόρισε ποιά μέρη είναι άκόμη γερά και ποιά θέλουν έπιδιορθωση για ν' άπ'άφασσει πως θ' άρχίσει τή δουλειά του. «Ο ταξικός συνειδητός εργάτης θ'ά κρατήσει μία παρόμοια στάση άπέναντι σ'ήν ΕΣΣΔ. Έχει όλο τ'ό δικό να πεί ότι οι γκάστερ τής γραφιοκρατίας μετατρέπουν τ'ό εργατικό κράτος σ' ένα ο διάβολος έβρει τί είναι. Όταν όμως περάσει από τ'ό έκρηκτικό έξοσασμα σ'ή λύση τού πολιτικού προβλήματος, είναι άναγκασμένος ν' άναγνωρίσει πως έχει μπροστά του ένα χαλασμένο εργατικό κράτος όπου τ'ό μο-

τέρ τής οικονομίας έχει πάθει βλάβη μα πού εξακολουθεί άκόμη να τρέχει και πού μπουρεί όλοκληρωτικά να έπιδιορθωθεί αν άντικατασταθούν όρισμένα μέρη του. Βέβαια αυτό είναι μία μά άρολογία. «Όστόσο αξίζει να σκεφθούμε πάνω σ' αυτό.»

ΕΝΑ ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ
«Άκούονται μερικές κραυγές: «Αν συνεχίσουμε ν' άναγνωρίσουμε, ωστόσο, σαν εργατικό κράτος, θ'ά χρισταί να καθόρισουμε μία νέα κατηγορία: τ'ό άντεπαναστάτικό εργατικό κράτος.» Αυτό τ'ό έπιχειρήμα προσπαθεί να προκαλίσει ήτύπωση σ'ή φαντασία μας άντιπαράδ'όντας ένα καλό προγραμματικό κανόνα σ'ε μία άθλια τιποτένια και άκόμα άποκροστική πραγματικότητα. «Αλλά δέν έχουμε παρατηρήσει μέρα με τή μέρα από τ'ό 1923 έως τ'ό σοβιετικό κράτος έπαίξε ένα όλοένα και περισσότερο άντεπαναστατικό ρόλο σ'ό συνιστικό; Ξεχάσαμε τήν πείρα τής κινήσης ήπαναστάτη, τής γενικής άπεργίας στήν Άγγλία και τέλος τήν πολύ πρόσφατη πείρα τής Ιαπωνικής ήπαναστάτης; Υπάρχουν δυό άντελές άντεπαναστατικές εργατικές Διεθνείς. Οι κριτικοί αυτοί φαίνεται έχουνε ξεχάσει τ'ό

τή τή «κατηγορία». Τ'ό τρέιντ-γιούνιονς τής Γαλλίας, τής Μεγάλης Βρετανίας, τών Ένωμένων Πολιτειών και των άλλων χωρών ύποτηρίζουνε όλοκληρωτικά τήν άντεπαναστατική πολιτική τής μπουρζουαζίας τους. Αυτό δέν μάς μπουδίζει να τ'ά χαρακτηρίσουμε σαν τρέιντ-γιούνιονς, να ύποστηρίξουνε τ'ά προοδευτικά τους βήματα και να τ'ά υπερασπίσουνε ένάντια σ'ή μπουρζουαζία. Γιατί είναι άδύνατο να μεταχριστοποιήσουν τήν ήβια μέθοδο άπέναντι σ'ό άντεπαναστατικό εργατικό κράτος; Σ'ε τελευταία άνάλυση ένα εργατικό κράτος είναι ένα τρέιντ-γιούνιονς πού έχει καταλάβει τήν ήγεσία. Η διαφορά σ'ή στάση σ' αυτές τ'ε δυό περιπτώσεις έξηγείται από τ'ό απλό γεγονός ότι τ'ά τρέιντ-γιούνιονς έχουνε μία μακρά ιστορία κι' έχουνε συνειδησει να τ'ά θεωρούνε σ'ό πρόγραμμα μας σ'ε πραγματικότητα τ'ε κι' όχι απλά σαν κατηγορίες. «Αλλά όσον άφορά τ'ό εργατικό κράτος άποδείχσε μία άνικανότητα να τ'ά άντεκρούσει «σαν ένα πραγματικό ιστορικό γεγονός πού δέν έχει ύποταχθεί σ'ό πρόγραμμά μας.

(Η συνέχεια σ'ό έρχόμενο)

